

skønne, at den valgte ikke sidder paa en lovlig Majoritet, maa vi kassere Valget.

Vi have aldrig efter den ny Lov været i det Tilfælde, før vi nu i Dag staa derved. Ved de tidligere Valg, hvor der har været klaget, er der skrevet Betænkninger angaaende tvivlsomme Forhold. Der er en Betænkning af 4. December 1901 over Valget i Lyngby, hvor der var klaget over Mangler. Udvalget resolverede da som saa: Spørgsmaalet om Behandlingen af ugyldige Stemmesedler har været Genstand for Drøftelse i Udvalget, men da Spørgsmaalet her er uden Betydning, idet Hr. Wilmann er valgt, selv om alle de 3 + 11 + 6 + 1 tvivlsomme Stemmer gaa fra, saa at han dog vil sidde med en Majoritet af 2 Stemmer, saa finder Udvalget ikke Anledning til at lade Tinget tage Standpunkt til det Spørgsmaal, hvorledes der skal forholdes med de ugyldige Stemmer. Der var ingen Anledning dertil, da Kandidaten dog var valgt, og vi den Gang endnu ikke havde dannet os en begrundet Mening om, hvorledes vi skulde bære os ad. Tinget godkendte Valget, men anmodede Indenrigsministeren om at misbillige, eventuelt paatale Manglerne. Den næste Betænkning blev skrevet den 16. Januar 1902, hvor vi forlangte, at Indenrigsministeren skulde drage til Ansvar Formanden for en Valgbestyrelse, der havde nægtet en Interpellant at stille en Interpellation. Den næste Betænkning var af 12. November 1903 om Valget i Frederikssund. Da forelaa der Spørgsmaal om en betimelig Begæring om, naar man skulde begære Ja- eller Nej-Afstemning, og om, hvorvidt alle Underskriverne paa en saadan Begæring skulde være til Stede. Det blev undersøgt, og der blev udtalt en Mening om, at saadan og saadan skulde det være. Vi afgave en Betænkning af 9. December 1903 om Valget i Odense Amts 7de Valgkreds, Otterupkredsen. Der havde været mange Klager, og vi toge Stilling til alle Klagerne, men da det endte med, at vi dog kunde se, at den valgte Kandidat, Lohmann, sad med en Majoritet af nogle Stemmer, godkendte vi Valget.

Der udtalte vi os imidlertid ganske bestemt om en hel Række Spørgsmaal, og mod de Udtalelser, vi fremkom med, er der ikke sket nogen Protest. Da Udvalgets Indstillinger som saadanne ere fulgte, maa det jo være Meningen, at de blive grundlæggende for vort senere Arbejde og vore senere Afstemninger her i Tinget. Det er jo Meningen, at Udvalgets Arbejde skal være det

at danne den Praksis, hvorefter Valgene skulde behandles efter den ny Lov. Vi kunne ikke se hen til Praksis, som den var i gamle Dage, thi vi have ikke den gamle Lovgivning og ere ikke i Stand til at øve den samme Kontrol. Lad os se, om Folketinget den Gang ved at godkende vor Betænkning, som var afgiven enstemmig af alle Partier, da var bange for at tage Standpunkt til forskellige Mangler. Der er klaget over Vælgere, som ere tilflyttede i Aarets Løb, og over, at Valgbestyrelsen har nægtet dem at stemme. Udvalget udtaler, at dette er urigtigt, og at det skulde være paaklaget den Gang, Listen laa til Eftersyn. Der er paaklaget, at en Sygepasser, som man vel kan kalde den Mand, der blev tilforordnet til at gaa ind i Lokalet med den svagelige, sagde, da han skulde krydse af for en af dem: „Ja, du stemmer vel paa Lohmann?“ Det var en gammel Mand, der var baade døv og blind, eller i ethvert Fald blind, og man maa have Lov til at spørge sig for. Derfor resolverede Udvalget, at en saadan Udtalelse var i Strid med Valglovens Paragraf 92 C, som siger, at de tilforordnede maa ikke spørge og ikke skaffe sig nogen Kundskab for ikke at paavirke. Derfor kunne vi komme til det Tilfælde, at naar en Mand ikke blot er blind, men ogsaa døv, kan Sygepasseren slet ikke hjælpe Manden i Lokalet, for saa kan han heller ikke faa at vide, hvordan Manden vil stemme. Vi have udtalt os om Kassation af Stemmesedler, vi fik sendte ind; der var klaget over, at Valgbestyrelsen havde kasseret nogle Stemmesedler, som en af Kandidaterne mente vare gode nok, og ladet være at kassere nogle, som en anden mente vare daarlige nok. Da udtalte Udvalget, at man var tilbøjelig til at kassere alle Sedler, der havde anden Paategning end henholdsvis et Kryds ved Kandidatens Navn eller Ja eller Nej. Det er klart og godt. Der ere vi slet ikke bange for at sige: „Saadan skal en Stemmeseddel se ud, og det er Meningen, at saadant skulde Valgbestyrelserne paa Valgstederne lægge sig paa Sinde som en Norm, at de ikke gaa hen og antage, hvad vi forkaste, saa at vi skulde have det evindelige Tvivlsspørgsmaal om, hvorledes en Stemmeseddel skal se ud“. Det er Meningen, at den ny Lov skal opfyldes, ellers bliver det Kaos, og det bliver umuligt at danne sig et Billede om, naar et Valg skal godkendes eller forkastes. Der er fremført et Tilfælde med en Valglistefører, som har afgivet Stemme udenfor Stemmerum-